

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 6 czerwca 1986 r.

Nr 15

TREŚĆ:

Poz.:

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

- 99 — nr 74 z dnia 19 maja 1986 r. zmieniająca uchwałę w sprawie umów sprzedaży oraz umów dostawy między jednostkami gospodarki uspołecznionej 169
- 100 — nr 78 z dnia 19 maja 1986 r. w sprawie zapewnienia dodatkowych środków finansowych na pokrycie wzrostu kosztów wypoczynku wakacyjnego i urlopowego w 1986 r. 172

ZARZĄDZENIA:

- 101 — Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług z dnia 7 maja 1986 r. w sprawie jednolitych warunków gwarancyjnych dotyczących towarów niepełnowartościowych i używanych, wprowadzonych do obrotu rynkowego po obniżonej cenie 172
- 102 — Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 kwietnia 1986 r. w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Polski Komitet Olimpijski” 173
- 103 — Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 10 maja 1986 r. w sprawie ustalenia wskaźnika przeliczeniowego 1 m² powierzchni użytkowej budynku mieszkalnego w celu przeliczeń wkładów oszczędnościowych za 1985 r. 176

99

UCHWAŁA Nr 74 RADY MINISTRÓW

z dnia 19 maja 1986 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie umów sprzedaży oraz umów dostawy między jednostkami gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie art. 2 i 384 Kodeksu cywilnego oraz art. 5 ust. 4 ustawy z dnia 8 lutego 1979 r. o jakości wyrobów, usług, robót i obiektów budowlanych (Dz. U. Nr 2, poz. 7) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 207 Rady Ministrów z dnia 27 września 1982 r. w sprawie umów sprzedaży oraz umów dostawy między jednostkami gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr 26, poz. 235 oraz z 1984 r. Nr 1, poz. 2 i Nr 29, poz. 200) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 3 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) warunków uznania oświadczenia o przyjęciu oferty za nową ofertę (art. 68 K.c.)”;
- 2) § 4 otrzymuje brzmienie:
„§ 4. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej mogą w umowach sprzedaży oraz w umowach dostawy ustalać wzajemne prawa i obowiązki odmiennie, niż to zostało przewidziane w Ogólnych warunkach umów sprzedaży, chyba że z ustawy lub z treści Ogólnych warunków umów sprzedaży wynika, że niektóre przepisy są bezwzględnie wiążące dla stron.
2. Bezwzględnie wiążące dla stron są w szczególności przepisy o odpowiedzialności z tytułu rękojmi za wady fizyczne towaru i z tytułu gwarancji obowiązującej z mocy prawa, przepisy o karach umownych za dostarczenie towaru z wadami i za odstąpienie od umowy z powodu wad, przepisy o karach umownych za dostarczenie towaru w innych asortymentach lub gatunkach niż

określone w umowie, a jeżeli sprzedawca był zobowiązany do zawarcia umowy, także przepisy o karach umownych za zwłokę w dostarczeniu towaru i z tytułu odstąpienia od umowy z powodu zwłoki.

3. Postanowienia umowne sprzeczne z bezwzględnie obowiązującymi przepisami uchwały są nieważne, a w ich miejsce stosuje się przepisy uchwały.”;

3) § 4a otrzymuje brzmienie:

„§ 4a. 1. W razie dostarczenia towaru z wadami albo w innych asortymentach lub gatunkach niż określone w umowie, odstąpienia od umowy z powodu wad, a jeżeli sprzedawca był zobowiązany do zawarcia umowy — również w razie zwłoki w dostarczeniu towaru i odstąpienia od umowy z powodu zwłoki, kupujący jest zobowiązany do dochodzenia kar umownych, przewidzianych z tego tytułu w Ogólnych warunkach umów sprzedaży oraz w Ogólnych warunkach umów sprzedaży i umów dostawy ustalonych dla towarów poszczególnych branż na podstawie przepisów uchwały nr 193 Rady Ministrów z dnia 3 sierpnia 1973 r. w sprawie upoważnienia naczelných organów administracji państwowej do ustalania ogólnych warunków i wzorów umów (Monitor Polski Nr 36, poz. 219, z 1978 r. Nr 31, poz. 114, z 1982 r. Nr 19, poz. 161, z 1983 r. Nr 6, poz. 40 i Nr 7, poz. 44 oraz z 1985 r. Nr 7, poz. 53).

2. Kupujący może zaniechać dochodzenia od sprzedawcy kar umownych za dostarczenie towaru z wadami i z tytułu odstąpienia od umowy z powodu wad towaru ujawnionych przez użytkownika będącego dalszym nabywcą towaru, jeżeli kara umowna nie przekracza kwoty 1000 zł.
3. Kupujący jest obowiązany wpłacić do budżetu państwa, a jeżeli kupującym jest jednostka handlu rynkowego — na rachunek Funduszu Rozwoju Rynku, 30% kar umownych uzyskanych od sprzedawcy za dostarczenie towaru z wadami albo w innych asortymentach lub gatunkach niż określone w umowie oraz za odstąpienie od umowy z powodu wad towaru. Wpłata powinna być dokonana w terminie do 15 dnia miesiąca po upływie kwartału, w którym kupujący uzyskał kary.
4. W razie zaniechania dochodzenia kar umownych, o których mowa w ust. 3, kupujący jest obowiązany wpłacić do budżetu państwa kwotę w wysokości 50% należnej mu kary umownej, w terminie 15 dni od upływu terminu przedawnienia roszczenia o zapłatę kary umownej.
5. Przepisy ust. 3 i 4 nie dotyczą jednostek budżetowych, natomiast przepis ust. 4 nie dotyczy także kupujących, o których mowa w ust. 2.";

4) w § 6 w ust. 1 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) minimalne terminy gwarancji na towary pochodzące z regeneracji.”

§ 2. W załączniku do uchwały powołanej w § 1 wprowadza się następujące zmiany:

1) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. 1. Przedsiębiorstwo produkujące maszyny, urządzenia lub środki transportowe jest obowiązane — na żądanie użytkownika lub jednostki prowadzącej obrót częściami zamiennymi albo do której zakresu działania należy wykonywanie remontów i napraw maszyn, urządzeń albo środków transportowych — do zawarcia umowy sprzedaży części zamiennych, niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania dostarczonych maszyn, urządzeń i środków transportowych.

2. Obowiązek zawarcia umowy ustaje, z zastrzeżeniem ust. 3, po upływie takiego okresu od dnia zaprzestania produkcji określonych maszyn, urządzeń lub środków transportowych, jaki odpowiada okresowi ich zużycia przewidzianemu w załączeniach konstrukcyjnych, a w braku takich ustaleń w założeniach konstrukcyjnych — po upływie okresu stanowiącego 1,25 okresu amortyzacji maszyny, urządzenia lub środka transportowego.
3. Jeżeli dla określonych maszyn, urządzeń lub środków transportowych został ustalony normatywny okres eksploatacji, ujęty w charakterystyce eksploatacyjnej trwałości i niezawodności, obowiązek zawarcia umowy ustaje po upływie takiego okresu od dnia zaprzestania ich produkcji, jaki odpowiada normatywnemu okresowi eksploatacji.
4. Jeżeli przedsiębiorstwo produkujące maszyny, urządzenia lub środki transportowe do-

konało ich sprzedaży po zaprzestaniu produkcji maszyn, urządzeń lub środków transportowych, okres, po którego upływie ustaje obowiązek zawarcia umowy sprzedaży części zamiennych, liczy się od dnia sprzedaży maszyn, urządzeń lub środków transportowych.”;

2) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. 1. Umowa powinna być zawarta na piśmie bądź w formie aktu podpisanego przez obie strony, bądź w drodze pisemnego potwierdzenia przyjęcia zamówienia lub oferty sprzedawcy, złożonych na piśmie.

2. W wypadkach nagłych umowa może być zawarta ustnie, telefonicznie, telegraficznie lub dalekopisem, jeżeli co najmniej jedna ze stron potwierdzi ją na piśmie wysłanym w terminie 3 dni albo jeżeli sprzedawca najpóźniej w tym terminie dostarczy towar.

3. Sprzedawca nie może odmówić zawarcia umowy sprzedaży surowców i materiałów na tej podstawie, że zamówienie zostało złożone bez zachowania odpowiedniego wyprzedzenia, jeżeli zamawiający złożył zamówienie co najmniej na 45 dni przed terminem jego realizacji, chyba że właściwy organ ustalił dla towaru danego rodzaju dłuższy okres wyprzedzenia. Postanowienie to nie dotyczy zamówień obejmujących surowce i materiały pochodzące z importu.”;

3) w § 4 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Jednostka gospodarki społecznej, która nie jest zobowiązana do zawarcia umowy, udziela odpowiedzi na zamówienie w terminie określonym w ust. 1. W razie nieudzielenia odpowiedzi w terminie, jest obowiązana zapłacić jednostce składającej zamówienie sumę 10 000 zł.”;

4) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. 1. W umowach należy zamieszczać postanowienia niezbędne do należytego zabezpieczenia interesów stron.

2. W szczególności umowa powinna zawierać postanowienia określające:

- 1) rodzaj towaru, jego symbol i ilość,
- 2) jakość towaru, jego opakowanie i oznaczenie,
- 3) cenę towaru, termin i sposób jej zapłaty,
- 4) sposób i termin dostarczenia towaru,
- 5) sposób odbioru jakościowego towaru,
- 6) zasady odpowiedzialności za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy.

3. W razie potrzeby należy w umowie zastrzec prawo określenia w terminach późniejszych rozmiarów poszczególnych świadczeń częściowych, terminu spełnienia każdego z nich oraz właściwości towaru.

4. Jeżeli umowa nie określa wysokości ceny towaru, na który została ustalona cena urzędowa, przyjmuje się, że strony obowiązują ceną w górnej jej wysokości.”;

5) po § 5 dodaje się § 5a w brzmieniu:

„§ 5a. 1. Jeżeli w odpowiedzi na zamówienie sprzedawca złożył oświadczenie woli zawarcia umowy sprzedaży mniejszej ilości towaru niż ilość objęta zamówieniem, poczytuje się, że dochodzi do zawarcia umowy sprze-

daży tej mniejszej ilości towaru, chyba że w zamówieniu albo w ciągu 14 dni od dnia otrzymania odpowiedzi sprzedawcy kupujący zastrzegł, że nie godzi się na zawarcie umowy sprzedaży mniejszej ilości towaru.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli sprzedawca poza zastrzeżeniami dotyczącymi ilości towaru zgłosił również inne zastrzeżenia do treści zamówienia kupującego.”;

6) w § 9 skreśla się ust. 3;

7) po § 21 dodaje się § 21a w brzmieniu:

„§ 21a. Jeżeli nie umówiono się inaczej, producent jest obowiązany dostarczyć towar własnym staraniem do miejsca wskazanego przez kupującego, niezależnie od tego, którą ze stron obciążają koszty przewozu.”;

8) w § 37 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli kupujący nie zapłacił ceny za wcześniej wykonane świadczenie bądź dopuścił się opóźnienia w zapłacie za wcześniej wykonane świadczenie albo z innych powodów istnieją uzasadnione wątpliwości, czy kupujący zapłaci cenę w terminie, sprzedawca może powstrzymać się od wykonania umowy, wyznaczając kupującemu termin do ustanowienia akredytywy, a po bezskutecznym upływie wyznaczonego terminu może odstąpić od umowy.”;

9) w § 38 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Towar powinien mieć właściwości określone w Polskich Normach lub w normach branżowych albo w przepisach szczególnych, a w braku tych norm bądź przepisów szczególnych określających zespół cech użytkowych i innych dla danego rodzaju towaru — właściwości określone w postanowieniach umowy albo w powołanych w umowie: warunkach technicznych, normie zakładowej, cenniku, prospekcie, katalogu, próbce, wzorcu, opisie, dokumentacji eksploatacyjnej, charakterystyce eksploatacyjnej trwałości i niezawodności lub instrukcji obsługi.”;

10) § 40 otrzymuje brzmienie:

„§ 40. 1. Jeżeli producent towaru, którego właściwości ulegają pogorszeniu z upływem czasu, oznaczył na towarze lub na jednostkowym opakowaniu towaru okres, w jakim zapewnia on zachowanie właściwości normalnie dla takiego towaru przyjętych, a w odniesieniu do środków spożywczych i używek datę, do której towar zachowuje przydatność do spożycia, kupującemu nie przysługują uprawnienia z tytułu rękojmi za wady stwierdzone po tym okresie.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w wypadku, gdy dla danego towaru został ustalony normatywny okres eksploatacji, ujęty w charakterystyce eksploatacyjnej trwałości i niezawodności, a w odniesieniu do towarów spożywczych — okres przechowywania przewidziany właściwą dla danego towaru normą.”;

11) § 42 otrzymuje brzmienie:

„§ 42. Przepisy o wydaniu towaru w stanie niepełnym stosuje się również wtedy, gdy z na-

ruszeniem obowiązujących przepisów lub umowy towar nie został należycie oznakowany oraz gdy z naruszeniem obowiązujących przepisów lub umowy nie zostały do tego towaru dołączone karty gwarancyjne, świadectwa jakości (atesty), dokumentacja eksploatacyjna obejmująca w szczególności normy i wskazówki dotyczące wprowadzenia towaru do eksploatacji, charakterystykę eksploatacyjną trwałości i niezawodności, a także organizację i technologię obsługi, konserwacji i napraw lub inne dokumenty potrzebne kupującemu do korzystania z towaru albo przy jego odprzedaży; nie dotyczy to jednak terminów, w których ma być dokonane zawiadomienie o stwierdzeniu wady.”;

12) w § 47 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Kupujący może odstąpić od umowy z powodu wad towaru, jeżeli bezskutecznie upłynął termin wyznaczony sprzedawcy do wymiany towaru wadliwego na wolny od wad lub do usunięcia wad towaru, a także jeżeli z odpowiedzi na reklamację bądź z innego oświadczenia sprzedawcy wynika, że wyznaczenie takiego terminu byłoby oczywiście niecelowe.”;

13) § 60 otrzymuje brzmienie:

„§ 60. 1. Z zastrzeżeniem ust. 2 strony mogą ustanowić odpowiedzialność za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy na zasadach ogólnych przewidzianych w Kodeksie cywilnym lub przez zapłatę kary umownej w wypadkach i w wysokości określonych w umowie albo na zasadach przewidzianych w niniejszym rozdziale.

2. Kary umowne za dostarczenie towaru z wadami albo w innych asortymentach lub gatunkach niż określone w umowie, za odstąpienie od umowy z powodu wad towaru, a gdy sprzedawca był zobowiązany do zawarcia umowy — także kary za zwłokę w dostarczeniu towaru i z tytułu odstąpienia od umowy z powodu zwłoki, przysługują kupującemu w wysokości określonej w niniejszym rozdziale także w wypadku, gdy strony nie zastrzegły tych kar w umowie lub zastrzegły je w niższej wysokości.

3. Jeżeli pomniejszona o 30% wysokość kary umownej za dostarczenie towaru z wadami albo w innych asortymentach lub gatunkach niż określone w umowie i za odstąpienie od umowy z powodu wad towaru nie pokrywa poniesionej przez kupującego szkody, kupujący może dochodzić od sprzedawcy odszkodowania uzupełniającego.

4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio, jeżeli szkoda przekracza wysokość kar umownych za zwłokę w dostarczeniu towaru i za odstąpienie od umowy z powodu zwłoki, przysługujących kupującemu w wypadku, gdy sprzedawca był zobowiązany do zawarcia umowy.”;

14) w § 61:

a) w pkt 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) 15% wartości towaru, gdy kupujący odstąpił od umowy z powodu okoliczności, za które

odpowiada sprzedawca; jeżeli odstąpienie od umowy nastąpiło z powodu wad towaru, kara umowna przysługuje kupującemu w wysokości 20% wartości towaru,"

b) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) jeżeli po ustaleniu metodą reprezentatywną wadliwości partii towaru, w której możliwe jest oddzielenie towaru wadliwego od wolnego od wad, sprzedawca na żądanie kupującego zbadał całość towaru składającego się na partię i wymienił towar posiadający wady na wolny od wad lub usunął wady albo obniżył cenę towaru posiadającego wady, sprzedawca zapłaci kupującemu karę umowną w wysokości:

- a) 15% wartości towaru posiadającego wady, jeżeli ilość towaru wadliwego w partii wynosi do 4%,
- b) 5% wartości całej partii, jeżeli ilość towaru wadliwego w partii wynosi ponad 4 do 10%,

- c) 10% wartości całej partii, jeżeli ilość towaru wadliwego w partii wynosi ponad 10 do 20%,
- d) 15% wartości całej partii, jeżeli ilość towaru wadliwego w partii wynosi ponad 20 do 30%,
- e) 20% wartości całej partii, jeżeli ilość towaru wadliwego w partii wynosi ponad 30%,".

§ 3. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów ogłosi w Monitorze Polskim jednolity tekst uchwały nr 207 Rady Ministrów z dnia 27 września 1982 r. w sprawie umów sprzedaży oraz umów dostawy między jednostkami gospodarki społecznej, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie po upływie dwóch miesięcy od dnia ogłoszenia i ma zastosowanie do umów zawartych po dniu jej wejścia w życie.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

100

UCHWAŁA Nr 78 RADY MINISTRÓW

z dnia 19 maja 1986 r.

w sprawie zapewnienia dodatkowych środków finansowych na pokrycie wzrostu kosztów wypoczynku wakacyjnego i urlopowego w 1986 r.

W celu zapewnienia warunków do zorganizowania w 1986 r. wypoczynku wakacyjnego i urlopowego dla załóg pracowniczych i członków ich rodzin co najmniej na poziomie roku poprzedniego Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Upoważnia się uspołecznione zakłady pracy do zwiększenia jednorazowo w 1986 r. odpisu na zakładowy fundusz socjalny dodatkowo o kwotę 2300 zł na wymienionych w ust. 3 uczestników organizowanych w 1986 r. wczasów pracowniczych, rodzinnych i profilaktycznych oraz kolonii i obozów letnich dla dzieci i młodzieży.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy zakładów pracy objętych ustawą z dnia 4 maja 1982 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1985 r. Nr 42, poz. 201) oraz nauczycieli i innych pracowników określonych w art. 1 pkt 1—5 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. — Karta Nauczyciela (Dz. U. Nr 3, poz. 19, Nr 25, poz. 187 i Nr 31, poz. 214 oraz z 1983 r. Nr 5, poz. 33), a także spółdzielni pracy tworzących fundusz socjalno-bytowy na zasadach określo-

nych w art. 275 ustawy z dnia 16 września 1982 r. — Prawo spółdzielcze (Dz. U. Nr 30, poz. 210 i z 1983 r. Nr 39, poz. 176).

3. Dodatkowo zwiększone środki zakładowego funduszu socjalnego, o których mowa w ust. 1, nalicza się na zakwalifikowanych do korzystania w 1986 r. ze skierowań na zasadach ulgowej odpłatności pracowników i ich rodzin oraz emerytów i rencistów — byłych pracowników danego zakładu i ich rodzin, w tym uczestników kolonii i obozów letnich dla dzieci i młodzieży.

4. Odpis, o którym mowa w ust. 1, obciąża koszty działalności podstawowej.

5. Upoważnia się Ministra Finansów do sfinansowania z rezerwy Rady Ministrów w budżecie centralnym na 1986 r. skutków dodatkowego odpisu na zakładowy fundusz socjalny w jednostkach i zakładach budżetowych oraz organizacjach społecznych dotowanych z budżetu.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

101

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO I USŁUG

z dnia 7 maja 1986 r.

w sprawie jednolitych warunków gwarancyjnych dotyczących towarów niepełnowartościowych i używanych, wprowadzonych do obrotu rynkowego po obniżonej cenie.

Na podstawie art. 384 § 1 Kodeksu cywilnego oraz § 8 pkt 1 uchwały nr 71 Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1983 r. w sprawie ogólnych warunków umów sprzedaży detalicznej towarów oraz ogólnych warunków gwarancyjnych dotyczących towarów trwałego użytku sprzedawanych przez jednostki handlu uspołecznionego (Monitor Polski Nr 21, poz. 118) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się jednolite warunki gwarancyjne dotyczące niepełnowartościowych i używanych towarów trwałego użytku wprowadzonych do obrotu rynkowego po obniżonej cenie w uspołecznionym handlu detalicznym.

§ 2. 1. Za towar niepełnowartościowy w rozumieniu zarządzenia uważa się wyrób nowy i nie używany,